

בע"א (באר שבע) 42654-02-14 - אלון דוידוב נ' עירית כפר סבא - הוטריר העירוני

בע"א (כפר-סבא) 42654-02-14 - אלון דוידוב נ' עירית כפר סבא - הוטריר העירונישלום כפר-סבא
בע"א (כפר-סבא) 42654-02-14

אלון דוידוב

נגד

עירית כפר סבא - הוטריר העירוני

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בכפר-סבא

[25.02.2014]

כב' הסגנית נשיאה רחל קרלינסקי

החלטה

1. בפני בקשה להורות למשיבה לשחרר את כלבו של המבקש ממאורת הבידוד אליה נכלא לצרכי תצפית כלבת, מעבר ליום 24.2.14.

לטענת המבקש, המועד הראוי להחזקתו של הכלב בבידוד חלף, והחזקה כנ"ל מעבר למועד הנ"ל חורגת מעבר לנדרש וגורמת לכלב ולמשפחתו סבל רב.

רקע עובדתי

2. ביום 14.2.14 כפי שמובהר ע"י המבקש בתצהירו, הגיעו שישה מחבריו של בנו לביתו ברחוב מענית בכ"ס ושיחקו כדורסל בחצר. הכלב היה קשור ברצועת הטיול, בקצה השני של החצר מרחק של 15 מטר מהסל, והמבקש ישב לצידו. ברגע מסוים, נזרק כדור ע"י הילדים בסמוך לכלב ואחד הנערים האורחים שרץ לאסוף את הכדור, ננשך ע"י הכלב.

המבקש לקח את הילד לביה"ח מאיר באותו יום והוא שוחרר לביתו.

3. עפ"י דרישת הוטריר העירוני, הובל הכלב ע"י המבקש ביום 18.2.14 למאורת בידוד והכלב נכנס להסגר בשעה 12:00 באותו היום.

עד להגשת הבקשה ועד היום לא שוחרר הכלב למרות חלוף 10 ימים מאז הסגרו.

נימוקי הבקשה

4. לטענת המבקש, תכלית בידודו של כלב לצרכי תצפית היא לבדוק האם לאחר הנשיכה הוא נותר בחיים. הבחירה של 10 ימי תצפית נועדה לטענתו, לספק מקדם ביטחון מעבר ל-5 ימים שבהם מפריש הכלב וירוס באמצעות הרוק ועד למותו אם אכן היה נגוע במחלה.

עוד טוען המבקש, כי אמנם פקודת הכלבת קובעת את תקופת התצפית למשך 10 ימים ממועד ההסגר אלא שמאז חקיקת פקודת הכלבת ב-1934 הוגשו הצעות לשינוי, הכל ע"מ לקיים את תכלית ההסגרה לצורך ביצוע התצפית ולא לצורך ענישת בעל החיים.

על כן, גם בהצעות חוק משנת 2005, 2006 ו-2009 הוצע כי תקופת התצפית תתמצה ב-10 ימים מיום אירוע הנשיכה. תכלית זו לטענתו, יש לקיים גם במקרה דנן, וזאת לאור הגישה המקובלת בפסיקה להכרה בזכויות בעלי החיים בהיותם יצורים חיים בעלי רגש ונשמה.

5. המבקש מפנה לפסיקה בעניינים דומים על פיה תקופת הבידוד המומלצת גם עפ"י דעות מלומדים היא של 10 ימים מיום הנשיכה וטוען כי בהיות מטרת ההסגר מטרה הבחנתית ולא ענישתית, יש לקצר את התקופה החורגת מתקופה כנ"ל בהתחשב בזכותו של הכלב לחיות במשפחה אוהבת חלף מאורת הסגר עירונית. נימוקי התשובה

6. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הבקשה משלושה טעמים:

ראשית, הבקשה הוגשה לערכאה שאינה בעלת הסמכות העניינית לדון בה.

שנית, נוהל שגובש ע"י בכירי הרשויות הווטרינריות מיום 3.12.13 מלמד, כי אין להסתפק בתקופת בידוד מקוצרת ונקבע בו, כי על כל רשות ווטרינרית שאליה מוסגר כלב משוטט שנשך אדם להחזיק את הכלב הנושך בבידוד למשך תקופה של 10 ימים לפחות מרגע הסגרתו ולא מרגע הנשיכה. עפ"י הנוהל האמור, אין לווטרינר כל סמכות לקצר את ימי ההסגר לפרק זמן שיפחת מ-10 ימי הסגר מיום מסירתו של הכלב הנושך לידי כלביית הרשות. כמו כן, ניסיון החיים מלמד, כי תוחלת חייו של כלב חולה כלבת עלולה להתארך על פרק הזמן הזה.

שלישית, האינטרס של שמירה על בריאותו של הציבור עולה בחשיבותו על אינטרס של שמירת כבודם או נוחותם של בעלי החיים בכלל, ושמירת כבודם או נוחותם של אלו מתוכם שנשכו אדם בפרט.

דיון

7. סעיף 4 לפקודת הכלבת (1934) קובע כדלקמן:

"(1) בעליו של בעל-חי שנשך אדם חייבים לעשות את הדברים הבאים במשך עשרים וארבע שעות לאחר שנודע להם דבר המקרה:

(א) להודיע את העובדה לרופא הממשלתי או לרופא הווטרינר הממשלתי הקרובים ביותר, וכן

(ב) כל בעל חי שנעצר עפ"י הוראות סעיף קטן (1) מסעיף זה, יבודד למשך עשרה ימים מיום התחלת המעצר."

אין חולק, כי עפ"י לשון הפקודה, מתחייבת תקופת בידוד של 10 ימים ממועד שהכלב הוסגר למאורת הבידוד.

במקרה שלפני, חלפו 4 ימים מאז הנשיכה ועד הסגרתו של הכלב בידי בעליו להסגר כנ"ל.

במאמר מוסגר יצוין, כי בגין מחדלו של בעל הכלב עומדת למשיבה הזכות לפעול בנפרד. לפיכך, השאלה היא - האם ניתן להעמיד את עשרת הימים הנ"ל למניין מיום הנשיכה ולא מיום הסגרתו של בעל החיים.

כאן המקום לציין, כי אני סבורה, שהשאלה המצומצמת הנ"ל מצויה בסמכותו של ביהמ"ש לעניינים מקומיים בניגוד למקרה של תקיפה או השגה על שיקול הדעת המינהלי של המשיבה.

בעניין אחרון זה, ראה החלטתי בה"פ 2680-11-13 ינדל נ' השירות הווטרינרי העירוני (25.12.13).

8. בטענותיו בע"פ תיאר המבקש את מצבו הרפואי הטוב של הכלב אשר הוא כלב בית נתון וקשור בתוך חצר כפי שהיה גם במועד הנשיכה. הכלב מחוסן כנגד כלבת באופן שוטף וכך נעשה בזמנו עת שקיבל רישיון להחזקתו מעריית ת"א ועמד לחדשו בעריית כ"ס.

המבקש הודה כי הוא הסגיר את הכלב מיד לכשהתבקש ע"י נציג המשיבה ובתיאום איתו, וכך הוסגר הכלב ביום 18.2.14. עוד הוסיף וציין, כי בהיותו כלב בריא ולא נגוע במחלה, אין להתעמר בו ואין לפגוע בו מעבר למידה הנדרשת.

במענה לתשובת ב"כ המשיבה הודה המבקש כי הכלב חוסן לאחרונה ביום 29.1.13, וטען כי הוא עמד לחסנו מחדש, ומפאת שינוי כתובת טרם הספיק לעשות כן עובר למועד הנשיכה.

יחד עם זאת, מובן וברור לטענתו, כי החיסון לא פג מיד עם חלוף השנה, ועל כן אין להחמיר עם הכלב בנסיבות.

9. ד"ר שמחון, עד המשיבה הסביר בעדותו, כי עשרת הימים לתצפית על בעל החיים דרושים ע"מ לבחון את התנהלותו, התפתחות הכלבת ממועד שלקה בה, ולצורך התרשמות באם הוא פיתח סימנים שעלולים להחשיד לקיומה של מחלה.

ע"מ להגיע להבחנה כנ"ל נדרשת התקופה המדוברת בהעדר בדיקה אחרת אשר יכולה להיעשות רק לאחר מותו. כמו כן ציין כי מבחינה רפואית וסטטיסטית, מתפתחת מחלת הכלבת מיום שהכלב לקה במחלה עד תום 10 ימים. אירוע הנשיכה מהווה לצורך כך אירוע המחשיד את הכלב כלוקה במחלה.

על כן, הודה (ראה בעמ' 1 שורה 13 בפרו'):

"אנו צריכים 10 ימים ממועד הנשיכה כדי לראות את התנהלות בעל החיים, לראות אם הוא חי או מת."

ד"ר שמחון הוסיף והסביר, כי עפ"י החוק כלבים מתחסנים אחת לשנה בנגיף מוחלש של הכלבת. למעשה, מדובר בחיסון שנבנה על גבי חיסון קודם ויוצר תגובה ארוכת טווח.

אורך החיסון מושפע ממצבו הבריאותי של הכלב, גילו וסביבת מגוריו. עם זאת הודה, (עמ' 4 ש' 21) כי :

"שום חיסון לא מתפוגג באחת, העוצמה של החיסון, הריכוז שלו בדם הולך ויורד עד לרמות סיכון כאלה ואחרות." בכל הנוגע לכלב נשוא הבקשה, הסכים כי באיחור של שבועיים ימים ממועד תום שנת החיסון האחרונה עדיין יש תוקף לחיסון.

10. מאז חקיקת פקודת הכלבת הוגשו הצעות חוק לתיקונה בין היתר החל משנת 05 ועד 2012 שבהן ניתנה התייחסות למחלוקת שבפני.

בדברי ההסבר להצעת חוק לתיקון פקודת הכלבת (בידוד בעל חיים) התשס"ה-2005 תוארה עמדת הגורמים המקצועיים בשאלה וממנה עולה כי הבידוד לצרכי התצפית של 10 ימים מיום אירוע הנשיכה תואם את הדרישות המקצועיות הנדרשות לצורך רפואי ולא ענישתי. שם צוין כי המטרה הענישית בהוראות הפקודה נועדה לאכוף את החיוב על בעל הכלב שנשך להסגירו מיד ובסמוך לנשיכה.

תזה זו עולה שוב בהצעת החוק לתיקון פקודת הכלבת (בידוד בעלי החיים), התשע"ב-2012. למעשה בעיקרון זה הודה בהגיונותו גם הוטריר העירוני, תוך שהוא ער לאחריות המשיבה לדאוג לבריאות הציבור. אני מוצאת כי אין בהצעות אלו אלא ללמד על מגמה לשינוי הוראות פקודת הכלבת אם כי המחוקק לא בחר עדיין לפעול על פיה. עם זאת, די לטעמי בעדותו של עד המשיבה כדי לשכנעני כי מטרת הוראת סעיף 4 לפקודה ותכליתה הושגה בנסיבות.

11. אם כן השאלה שבפני היא - האם העובדה שאירוע הנשיכה קרה כשבועיים לאחר תום שנת החיסון השמינית של הכלב, מחייבת מסקנה אחרת. ב"כ המשיבה טען, כי יש לקיים את הוראת הפקודה כלשונה, ובוודאי שלא לחרוג ממנה במקרה שבעל הכלב לא טרח לחסנו במועד. יתר על כן, לטענתו הואיל ונתרו 3 ימים עד לסיומה של תקופת הבידוד עפ"י הפקודה, יש לאפשר למצות את מרחב הטעות עד תום.

12. אני שמה נגד עיני את השיקולים הרלבנטיים במטרה לאזן בין השמירה ההכרחית על בריאות הציבור לבין צמצום סבלו של הכלב.

לאחר ששוכנעתי מדברי עד המשיבה - המומחה המקצועי, כי תכלית ומטרת הוראות הפקודה לבחינת מצבו של הכלב הושגה, נתבקשה המשיבה להסביר מדוע נדרש להחזיק את הכלב תקופה של 3 ימים נוספים. ב"כ המשיבה עמד על קיום הוראות הפקודה כלשונן, לרבות חיסונו של הכלב באופן שוטף, ע"מ להבטיח מניעת סיכון לשלום הציבור.

אין לי ספק שהאחריות המוטלת על המשיבה היא לקיים את הפקודה כלשונה, ואחריות זו מחייבת גם הקפדה ענינית על הוראותיה. אולם גם בשאלה האחרונה הסתייעתי בקביעת המומחה בהגיונותו הראוי לציון, כי במועד הנשיכה היה הכלב מחוסן בחיסון, שתוקפו עמד בעינו - הגם שחלפו כשבועיים מחלוף שנת החיסון האחרונה.

מן המקובץ ושעה שקבעתי כי מטרת התצפית הושגה, ולא הופרכה המסקנה כי די בעשרת הימים ממועד הנשיכה לצורך התצפית האבחנתית בנסיבות, אלא הוכח כי לאחר חלוף 11 יום ממועד הנשיכה לא נתגלו בכלב הנ"ל סימני המחלה - יש להיעתר למבקש.

13. לאור האמור, אני מורה למשיבה לשחרר את הכלב לידי המבקש. אינני עושה צו להוצאות בנסיבות.

המזכירות תשלח החלטה זו בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ד, 25 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.